

ПРОТОКОЛ

№ 635

гр. П., 08.12.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – П., II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на осми декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Красимир Г. Ненчев

Членове: А. Г. Палова
Николинка Попова

при участието на секретаря Галина Г. Младенова

Сложи за разглеждане докладваното от А. Г. Палова Въззивно гражданско дело № 20225200500608 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Жалбоподателката К. А. Г., редовно призована не се явява. За нея се явява адв.А. , редовно упълномощен от 31.10.2022 год.

Ответникът по въззивната жалба К. С. Д., редовно призован не се явява. За него се явява адв. Г., редовно упълномощена.

Адв.А. : - Да се даде ход на делото.

Адв. Г.: - Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че няма процесуална пречка по даване хода на делото, затова

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО

С Решение № 790 от 14.07.2022 г., постановено по гр.д.№ 2364 по описа за 2021 г. Пазарджишкия районен съд е допуснал да се извърши съдебна делба между К. С. Д., ЕГН***** от гр.П., ул.'Г. ищецът К. А. Г., ЕГН***** от с.А., общ.С. на недвижим имот, представляващ самостоятелен обект в сграда, заснет с идентификатор 5., находящ се в гр.П., ул.'Г. , представляващ жилище с площ от 98,20кв.м., ведно с мазе №4 с площ от 2,8кв.м., ведно с 0,53ид.ч. от ОЧ на сградата, прилежащи към мазето и

11,3кв.м. ид.ч. от правото на строеж, ведно с 33,05/1560,10кв.м. от ПИ с идентификатор 5...

ПРАВАТА НА СТРАНИТЕ са 3/4 ид.ч. за К. Д. и 1/4 ид.ч. за К. Г..

ОТХВЪРЛИЛ е предявения от К. А. Г., ЕГН***** от с.А., общ.С. против К. С. Д., ЕГН***** от гр.П., ул."Г. иск по чл.31, ал.2 от ЗС за заплащане на обезщетение в размер на 200лв месечно, за лишаване от възможността да ползва съсобствен имот, считано от 08.02.2022г. до окончателното изплащане на сумата.

Срещу постановеното решение в законния срок е постъпила въззивна жалба адв. А. В. В.- пълномощник на ищцата К. А. Г., в частта, в която са определени квотите в съсобствеността на съделителите и в частта му, в която е отхвърлена претенцията на доверителката й с правно основание чл.31, ал.2 ЗС, вр.чл.344, ал.2 от ГПК. Счита същото за неправилно, необосновано, постановено в противоречие с материалния закон и при нарушение на процесуалните правила.

С решението делбата била допусната при квоти $\frac{1}{4}$ ид.част за доверителката й и $\frac{3}{4}$ за ответника по делото. Първоинстанционният съд бил приел, че щом ищцата е закупила $\frac{1}{2}$ идеална част от апартамента-предмет на делбата по време на брака си с ответника, то автоматично тази закупена от нея $\frac{1}{2}$ идеална част е в режим на СИО и така продавачът по сделката едновременно с това е станал и купувач на половината от тази $\frac{1}{2}$ идеална част. Счита, че и при продажбата между съпрузи на имот, индивидуална собственост на единия от тях, при която насрещната престация е парична сума, следва да се счита оборена презумпцията на чл. 21 от СК. В този случай съпругът-купувач става индивидуален собственик на имота, предмет на сделката и не е необходимо в съдебно производство да установява трансформация. Основанието на договора за продажба бил купувачът да получи правото на собственост върху целия имот, предмет на сделката, а продавача - уговорената продажна цена. Да се приеме, че съпругът преобретател придобива само половината, а съпругът прехвърлител остава собственик на другата половина от вещта, предмет на сделката и тя става съпружеска общност означава да се отрече основанието на договора за продажба с имот индивидуална собственост на единия съпруг в полза на другия, т.е. сделката да е нищожна на основание чл. 26, ал.2 пр.3 от ЗЗД и то

изцяло предвид неделимостта на съпружеската общност. Това би противоречало на волята на съпрузите, изразена при сключването на договора, а и на закона. Съгласно чл. 25 от СК, всеки от съпрузите може да се разпорежда с личното си имущество спрямо трети лица и спрямо другия съпруг. Тази норма не предвиждала ограничение съпрузите да се разпореждат по между си с имот, индивидуална собственост на единия съпруг и на вида сделка, с която могат да направят това. Твърди, че с ПП № 5/1972г.т.6, ал.2 било прието, че между съпрузи са допустими обичайните дарения и всички видове сделки между тях, които не накърняват съпружеската имуществена общност, а с ПП № 4/1983г. било дадено разяснение, че договори за прехвърляне на недвижим имот срещу задължение за издръжка и гледане с имот индивидуална собственост на единия съпруг в полза на другия са допустими. Становището било обосновано с това, че така съпруга-собственик удовлетворява своя неотложна потребност. Следователно щом продажбата между съпрузи с имот индивидуална собственост на единия съпруг е допустима сделка, то не можем да изключи основанието на тази сделка - да се прехвърли изцяло собствеността върху предмета на сделката срещу определена парична сума. Несъстоятелна била тезата, че цената се плаща по време на брака със семейни средства. Още повече, че сега действащия СК не включва паричните влогове в съпружеската общност.

Твърди ,че презумпцията на чл. 19, ал.3 от СК от 1985г., респективно чл.21 от сега действащия СК, касае само съвместния принос, който се изразява в труд, работа в домакинството и отглеждането на децата. При насочване на изпълнението върху вещ-съпружеска имуществена общност за дълг на единия съпруг, изплатен от другия, вещта става индивидуална собственост по изричното разпореждане на закона - чл. 20, ал.1 изр.2 ГПК и чл. 259-261 от ДОПК / чл. 259-261/. В конкретния случай страните по делото са сключили брак при режима на сега действащия /от 01.10.2009 г./ Семейен кодекс. Той не включва паричните влогове в режима на СИО /За разлика от действащия до тогава Семейен кодекс от 1985 г./. По делото безспорно се установи, че доверителката ми е правила преводи на ответника в периода 2009-2014 г. от личния си спестовен влог. Правила е преводи и преди това, като тогава сумите също са били нейна лична собственост, тъй като не са били в брак. От събраните гласни доказателства се установило, че намерението на страните е било именно ищцата да придобие като своя

половината от апартамента, тоест квотите им в съсобствеността да са равни. Платените за това суми са от личната сметка на доверителката, като сумите по нея не са СИО, съгласно действащия по време на превода им СК. Счита, че страните по делото имат равни квоти в собствеността на делбеното жилище.

На следващо място твърди, че първоинстанционният съд е приел, че с депозираната нарочна молба е предявена самостоятелна претенция по чл.31,ал.2 ЗС, въпреки, че изрично в молбата било посочено като правно основание чл.344. ал.2 ГПК. Твърди ,че първоинстанционният съд не прави разграничение между привременна мярка по чл.344, ал.2 от ГПК и претенция по чл.31, ал.2 ЗС, която може да се разглежда по реда на чл.346 от ГПК. Обезщетение по чл.31, ал.2 ЗС може да бъде присъдено в производство по чл.344, ал.2 ГПК като привременна мярка до приключване на делбата и/или с решението по втората фаза на делбата.

На следващо място твърди, че напълно голословен бил извода на съда, че „ответникът не ползва имота,тъй като живее в чужбина“. Ползването на един имот не означава непременно лично ползване, това може да стане и чрез предоставянето му от съсобственика на трето лице. Именно така било и в конкретния случай. Всички свидетели /както на ищеца,така и на ответника/ заявили, че в имота и до сега живее майката на ответника. Това бил заявил и самият ответник в отговора си на исковата молба “Майка ми и до ден днешен си живее там“- стр.2, изр.3. Освен това ответникът не живеел постоянно в чужбина. Видно е от съдебните книжа, че адресът му е именно този на делбения имот. Счита, че съдът неостователно е отхвърлил претенцията за обезщетение за периода от влизане в сила на акта по чл.344, ал.2 ГПК до приключване на делбата.

Искането е да се отмени решението и се постанови друго, с което квотите в делбената маса да бъдат равни за съделителите по 1/2 ид.част, както и да се присъди на доверителката й обезщетение по чл.344,ал.2 ГПК, съобразно квотата и в съсобствеността.

В срока по чл.263,ал.1 от ГПК е постъпил писмен отговор на въззивната жалба от К. С. Д., чрез адв. Г.. Счита решението на РС за правилно и законосъобразно. Излагат се подробни съображения във връзка с възраженията наведени във въззивната жалба. Страната се позовава на съдебно практика. Цитирана е съдебна практика. Не се правят

доказателствени искания.

Искането е да се остави без уважение въззивната жалба и потвърди решението като правилно и законосъобразно. Претендират се разноси за въззивна съдебна инстанция.

Адв.А. : - Нямам възражение по доклада. Поддържам въззивната жалба. Нямам други доказателствени искания.

Адв. Г.: - Нямам възражение по доклада. Оспорвам въззивната жалба. Поддържам съображенията изложени в писмения отговор на същата. Нямам доказателствени искания.

Съдът счете делото за изяснено, затова

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

Адв.А. : - Ув. Окр. Съдии, моля да уважите въззивната жалба и отмените решението на първоинстанционния съд, като незаконосъобразно и необосновано. Поддържам подробно изложените съображения във въззивната жалба. Доводите на РС са неправилни. Моля ни дадете срок за писмена защита. Представям списък на разноси.

Адв.Г. : - Ув. Окр. Съдии, моля да оставите въззивната жалба без уважение и потвърдите решението на първоинстанционния съд, като правилно и законосъобразно, постановено в унисон с текстовете на закона и съдебната практика, както досежно претенцията на ищцата за определяне квотите, така и досежно привременната мярка за заплащане на обезщетение за неползване на имота от страна на жалбоподателката. Поддържам изложеното становище в отговора на въззивната жалба. Съдът се е произнесъл както и привременната мярка за неползване на имота от страна на жалбоподателката. Претендирам да присъдите в полза на доверителя ми сторените разноси съгласно представения договор и списък на разноските. Съдебната практика е категорична ,че когато има спор по делото за делба и същото се пренася в по-горна инстанция, то тогава разноските се дължат по общия ред на чл.78 от ГПК. В този смисъл моля за Вашия съдебен акт.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА представените от пълномощниците на страните списъци по

чл.80 от ГПК.

Съдът счита делото за изяснено от фактическа страна, затова

О П Р Е Д Е Л И:

СЛАГА КРАЙ на устните състезания.

ДАВА едноседмичен срок на адв. А. за представяне на писмена защита.

ОБЯВИ, че ще се произнесе със съдебен акт в законния едномесечен срок.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 10,15 часа.

Председател: _____

Секретар: _____